

prima instanță: Gh. Comerzan
instanța de apel: N. Chircu, A. Albu, A. Toderaș,

DECIZIE

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinînd recursul declarat de recurentul societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natașa, intervenient accesoriu Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curtii de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, prin care s-a restituit cererea de apel declarată de către societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”,

c o n s t a t ă:

La 16 octombrie 2013, societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natașa, intervenient accesoriu Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” în care a solicitat încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 1 137 979,71 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 40979,71 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin cererea de concretizare și modificare cerințelor din 12 decembrie 2014 societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” a indicat în calitate de coreclamant Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” și a solicitat încasarea în mod solidar datoriei în mărime de 1 097 000 lei în beneficiul Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” și încasarea în mod solidar a cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 34 139,40 lei și a cheltuielilor de judecată în beneficiul societății pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

Prin încheierea judecătoreiei Briceni din 17 decembrie 2014, cererea cu privire la concretizarea și modificarea cerințelor înaintate împotriva lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natașa privind încasarea datoriei, a fost restituită.

La 12 ianuarie 2015, societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a declarat recurs împotriva acesteia, solicitînd admiterea recursului, casarea integrală a încheierii Judecătoreiei Briceni din 17 decembrie 2014 și cu remiterea cauzei la rejudicare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2015, cererea de recurs depusă de către societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a fost restituită.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 aprilie 2015 s-a respins recursul declarat de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” și s-a menținut încheierea Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2015.

Prin hotărîrea judecătorei Briceni din 30 septembrie 2015 acțiunea înaintată de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală” împotriva lui Ioxa Ghenadii și Ioxa Natașa, intervenient accesoriu Asociația de Economii și Împrumut „Credite-Criva” privind încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 1 137 979,71 lei, dobînda de întîrziere în mărime de 40979,71 lei și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca neîntemeiată.

La 29 octombrie 2015 societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii instanței de fond, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a pretențiilor înaintate. Totodată a solicitat și amînarea achitării plății taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 01 decembrie 2015, s-a respins apelantului cererea de amînarea a plății taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen de pînă la 22 decembrie 2015, ora 09:00 pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 25604 lei, explicîndu-se apelantului, că în cazul în care nu vor fi lichidate neajunsurile în termen, cererea de apel va fi restituită.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015 s-a restituit cererea de apel depusă de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, din motivul neîndeplinirea în termen a indicațiilor instanței de apel.

La 25 ianuarie 2016 societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2015 de restituire a cererii de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea încheierii recurate ca ilegală.

În motivarea recurentului a indicat că, a solicitat instanței de apel amînarea achitării taxei de stat din motiv că nu a recepționat hotărîrea motivată a primei instanței și nu cunoaște care este cuantumul plății taxei de stat.

Consideră ilegală încheierea de restituire a instanței de apel din motivul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței, deoarece a fost în imposibilitate de a depune apel motivat în lipsa recepționării hotărîrii motivate.

Totodată susține că soluția emisă este neargumentată, iar examinarea apelului a fost superficială și neobiectivă, ceea ce încalcă prevederile art.6 la Convenției CEDO, nefiind respectate de către instanță garanțiile recurentului.

Potrivit avizului de recepție anexat la materialele dosarului (f.d.205) societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, a recepționat încheierea instanței de apel, la 19 ianuarie 2016, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 25 ianuarie 2016, este depus în termen.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Examinînd materialele dosarului în raport cu argumentele recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de apel din 22 decembrie 2015 din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Argumentele invocate de recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, fiind neîntemeiate și nu au suport legal.

În conformitate cu art. 369 al. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța dispune restituirea cererii de apel dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art.368 alin.(1).

Materialele dosarului atestă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat apelantului termen de până la 22 decembrie 2015, ora 09:00 pentru prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat în sumă de 25604 lei.

În cadrul ședinței de judecată din 22 decembrie 2015 apelanta societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”, nu s-a prezentat și până la această dată nu a expediat instanței dovada achitării plății taxei de stat și apelul motivat.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 368 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor. Dacă apelantul îndeplinește în termen indicațiile din încheierea judecătorească, apelul se consideră depus la data prezentării inițiale

Potrivit încheierii instanței de apel de a nu da curs cererii de apel, apelantului i s-a acordat termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume necesitatea achitării taxei de stat în sumă de 25604 lei și prezentarea apelului motivat, însă ultima nu s-a conformat indicațiilor date de instanța de apel.

Astfel, în condițiile în care, recurenta n-a achitat taxa de stat în termenul acordat de către instanța de apel și nici nu a prezentat apelul motivat, instanței de apel nefiind cunoscute careva temeuri legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră justă și întemeiată concluzia instanței de apel privind restituirea cererii de apel.

Referitor la argumentul recurentului că din motivul nerecepționării hotărâri motivate a instanței de fond nu a avut posibilitatea de a stabili cuantumul taxei de stat, instanța îl respinge ca nefondat, or potrivit art.3 alin.(1) lit. j) din Legea taxei de stat, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești tariful taxei de stat se stabilește în cuantum de 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plângeri), iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial - 75% din taxa calculată din suma contestată.

Totodată materialele dosarului atestă că recurentul la 17 decembrie 2015 a recepționat contra semnătură încheierea instanței de a nu da curs cererii de apel (f.d.135) unde instanța a indicat cuantumul achitării plății taxei de stat.

Deci, recurentul urma să întreprindă toate măsurile necesare în vederea respectării indicațiilor date de instanță în termen.

CEDO, prin practica sa constantă de nenumărate ori a precizat faptul că dreptul de acces la un tribunal nu este un drept absolut (*cauza Golder v. the United Kingdom* §-36 din 21 februarie 1975,), ci unul care poate implica anumite limitări din partea statelor contractante, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (*Ashimgdane vs United Kingdom* 28 mai 1985).

Raportul rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, pentru a stabili dacă este respectat acest raport rezonabil între impunerea plății taxei de stat la depunerea cererii de chemare în judecată și scopul legitim urmărit privind buna administrare a justiției, descurajarea justițiabililor în formularea unor cereri, abuzive cât și asigurarea de fonduri pentru funcționarea justiției urmează să cercetăm următorii factori și anume, cuantumul sumei ce trebuie plătit de reclamanti raportat la veniturile sale.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că prin restituirea cererii de apel recurentului nu i s-au îngăduit accesul liber la justiție protejat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului și Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 56 alin. (3) și 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 427 lit. a) art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015 prin care s-a restituit cererea de apel depusă de societatea pe acțiuni „Corporația de Finanțare Rurală”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari